Aké budú náklady elektrifikácie

Datum	14.10.2026
Subjekt	INESS - Inštitút ekonomických a spoločenských analýz
Autor	Martin Vlachynský
Region	Slovensko
Kategorie	Ekonomika, Energetický priemysel, Politika

Ak sa majú extrémne ambiciózne ciele dekarbonizácie Európy dosiahnuť aspoň na papieri, tak jedine masívnou elektrifikáciou všetkých oblastí, kde sú dnes energetickými nosičmi fosílne palivá. Iná možnosť ani neexistuje. Dvojitý úder konfliktu na Ukrajine a v Perzskom zálive je pre EÚ už len geopolitickým utvrdením, že cesta je správna.

Európska komisia preto predstavila v júli akčný plán zameraný na zvyšovanie podielu elektriny na spotrebe energie. Akčný plán znamená kôpku nových opatrení, posypanú ich miliardovým cukrom. A následné čakanie, či spotrebitelia a priemysel naplnia ambiciózne ciele, ktoré si byrokrati a politici nakreslili.

Problém je, že podobne ako dekarbonizácia, aj v prípade elektrifikácie sú ciele až extrémne odvážne. Napriek doterajším investíciám sa podiel elektriny na konečnej spotrebe energie v EÚ dostal za 15 rokov z 21% na 23%. V novom pláne Komisia nakreslila indikatívny cieľ 46% do roku 2030 – teda za 4 roky!

Plán sa začal už rozlievať do jednotlivých krajín, vrátane Slovenska. Skupina ZSE vydala minulý mesiac vlastný elektrifikačný plán, nazvaný Energetický kompas. Hoci sama nemôže hovoriť za celý slovenský priemysel, z titulu svojej pozície v energetike je názov „kompas“ príhodný. Vyberiem pre vás z neho jedinú vetu: „Dodatočné investičné zdroje na Slovensku súvisiace s potrebami identifikovanými v tomto dokumente dosahujú v horizonte do roku 2035 až 5 mld. eur bez zohľadnenia nákladov na elektrifikáciu priemyslu a budov.”

Také sú odhadované náklady len na investície v distribúcii, inteligentnú sieť, úložiská a nabíjacie miesta v doprave. Skupina ZSE (ktorá z troch distribučných regiónov Slovenska pokrýva dva) odhaduje svoje vlastné investičné výdavky do roku 2035 na 2 miliardy eur. Niečo pridá aj SSE, no zvyšok padne na plecia verejného sektora. Ak to rozrátame, sme na úrovni 250 – 350 miliónov eur ročne.

Energetickú transformáciu môže na konci dňa zaplatiť len občan – buď ako zákazník, alebo ako daňovník. Čím bližšie budú náklady k zákazníkovi a čím ďalej od daňovníka, tým lepšie. Zákazník je totiž najlepší poskytovateľ spätnej väzby na efektivitu investícií.

Bohužiaľ, na Slovensku sa hospodárska politika vybrala opačným smerom. Extrémne vysoká energetická pomoc nielen že stála niekoľko miliárd eur, ktoré mohli byť využité práve na infraštruktúrne investície (alebo ušetrené…), ale zároveň zákazníkov aktívne odradzuje od zmeny energetického správania.

HN, 12.10.2026

https://iness.sk/ake-budu-naklady-elektrifikacie